

[Aase Olesen]

re, det er nødvendigt, at det her står der, og så må vi have en formulering, som kan bruges, i loven.

Om enighed i øvrigt vil jeg gerne gentage det, jeg sagde før til ministeren, at selvfølgelig er det et faktisk problem for myndigheder, hvis folk ikke er enige, men det må det jo være i en række andre tilfælde, f. eks. hvis folk kommer og vil have børnene meldt ind i en skole og siger, at i øvrigt vil den ene af forældrene have dem ind i en anden skole. Der må være en række tilfælde, hvor myndigheder kommer ud for det problem – eller også gør de det ikke, fordi folk ved, at der er ingen vej udenom, de skal blive enige. Der vil jo være en masse situationer i et ægteskab, hvor man faktisk er nødt til at blive enig, og hvor der ikke er noget dobbeltsvar på et problem.

Jeg er meget glad for, at ministeren er enig med os i, at vi ikke skal afvente en generel ændring af ægteskabsloven. Vi har været helt klar over, at der er tilsvarende overvejelser i de øvrige nordiske lande, og vi har også studeret den svenske betænkning om nye navneregler, og jeg må sige, at de er langt mere vidtgående end det lille beskedne forslag, vi kommer med her. Og når vi er kommet med dette beskedne forslag, er det naturligvis ud fra ønsket om, at der skal ske noget.

Jeg vil gerne slutte af med at sige noget til ministeren om dette med det reelle og det formelle. Jeg ved ikke, om man skal have oplevet det for at have forstået det. Jeg synes, det er en mærkelig behandling, samfundet giver et menneske, at man pludselig skal til at lave en slags ansøgning om at hedde det, man altid har heddet. Nu ved jeg ikke, om ministeren bed mærke i det, jeg sagde om, at man har altså problemer med offentlige kontorer, som ikke bare uden videre anerkender, at man hedder det, man hedder, og det, man altid har heddet, men med vold og magt vil have opført en anden persons navn på f. eks. éns kørekort. Det kan godt være, at ministeren mener, at det ikke er noget reelt problem, og det er selvfølgelig heller ikke et af de meget store, men hvorfor dog have den slags forskelsbehandling? Man forlanger jo dog ikke på en mands kørekort at få hans kones eventuelle tidligere navn opført.

(Kort bemærkning).

528 Ft

Knud Lind (FP):

Jeg mener ganske kort, at vi altså må konstatere, at der kan blive uenighed, og den kan også vise sig i praksis. Jeg synes sådan set, det ville være lidt kedeligt, hvis præsten skulle sige: »Så døber jeg dig i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn 040681-0222«. Det er jo resultatet, hvis ikke de kan blive enige.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg skal ikke forlænge diskussionen om det formelle og det reelle. Det er klart, at den kan blive meget lang, hvis vi også skal diskutere reelle og formelle problemer i forbindelse med udstedelse af kørekort, der jo nok må siges at have et noget perifert forhold til den aktuelle diskussion om navneloven, det må jeg nok have lov at sige. Jeg sagde, at problemet juridisk set var mere formelt end reelt. Men vel, vi kan fortsætte diskussionen meget længe, og det ser jeg ingen grund til at vi skal.

Med hensyn til det andet problem, spørgsmålet om enighed eller ikke enighed, skal folketinget jo nok sigte efter, at de love, som gives, er administrerbare for dem, der skal administrere dem. Jeg føler mig ikke sikker på, at en så fri fortolkning af tingene, som der er lagt op til fra hr. Wilhelms side, sådan lader sig administrere, jeg er ikke så sikker på det, men det kan vi jo også tale videre om i udvalget. Der bliver i det hele taget meget at snakke om, forstår jeg, til trods for at forslaget tilsyneladende er relativt lille.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden: